

да изъясни на другитѣ што тои си мѣ-
 сли, или ги пѣта да мѣ кажатъ, што
 ти си мѣслятъ: и тѣи единъ ѿ други
 са оучимъ и оумножавамы нашѣ-атъ оумъ
 съ много науки. Издири челоуѣкъ много
 хъдожества (занаети), стана доволенъ да
 въхожда сичка-та земля, и да дири вѣдѣ
 всѣко нѣшо, коѣто щѣ можѣ да ги поль-
 зова. Повѣждава сѣсъ свое-то остроуміе
 и най люти-тѣ свѣрове. Не мѣ постигна
 земля-та да насити свое-то любовчѣніе,
 ами са издига чакъ до небо-то: тамъ по-
 знава съ голѣмо оудивленіе Божіа-та без-
 крайна и непостижима сила, кога придира
 колько са далече ѿ насъ мѣсцѣ-атъ, слон-
 це-то и свѣзды-тѣ, колька ѣ тѣхна-та
 голѣмина, кои правила послѣдоватъ тѣхни-
 тѣ движеніа, и прочаа. Тѣи най сѣтнѣ
 познава свой-атъ создатель, и акѣ рачи
 да оугоди немѣ, развмава чи щѣ намѣри и
 подирѣ тоици привременъ животъ вѣчно
 блаженство. Кольки други безъ чѣтъ да-
 рове изсипа Богъ предъ челоуѣка за да го
 направн блажена и благополучна! и на колька